

El Sobirà fa pinya per aixecar la primera colla castellerà del Pallars

Assistim al primer taller pràctic d'iniciació als castellers | La creació d'una colla castellerà és un dels projectes elegits pels joves de la comarca en els pressupostos participatius

Hi ha un grup de *WhatsApp* que en les darreres setmanes no para de sonar. És el que porta per nom *Proposta Castellers* i té la fotografia d'una estructura humana com a imatge de grup. Tots els missatges que envien els prop de 100 membres tenen un tret en comú: estan carregats d'il·lusió i expressen les ganes de tornar a quedar per fer castells. I és que hi ha un grup de pallaresos a qui ja els han posat la mel als llavis. Són els que van assistir al primer taller pràctic d'iniciació als castells i van poder comprovar com la creació de la primera colla castellerà del Pallars comença a ser una realitat.

Aquesta primera trobada ha comptat amb les indicacions i consells dels Castellers de Lleida. "És un repte", explica el cap de colla Llorenç Llaberia, "és molt fàcil introduir algú al món casteller. Ara però, ens trobem en que la gran majoria no ha format part d'una colla i no sap quin és el funcionament", explica. Cal començar a poc a poc i des de la base, mai més ben dit: com es forma el nucli d'una estructura, com s'hi afegeix la pinya i quines són les funcions de cada membre.

Si hi ha un aspecte en que Llaberia en fa especial atenció és precisament aquest, les diferents funcions de cada un. "La part més visible d'un castell són les persones que s'enfilen, però no és la més important. Totes les posicions són imprescindibles i tothom ha de saber quin serà el seu paper".

El cap de colla dels castellers de Lleida donant indicacions. Foto: Darío Albert

I quins han de ser els següents passos de la colla? La tècnica de Garantia Juvenil de l'Oficina Jove del Pallars Sobirà, Marta Naharro, ho té clar. "Primer, consolidar un grup motor format per la quinzena de pallaresos que anteriorment ja han fet castells i que siguin ells els que vagin ensenyant-ne a la resta. Després, trobar una periodicitat d'assajos".

Aquí arriba un dels primers reptes: evitar la temporalitat i que en els mesos d'hivern, quan no hi hagi tanta població al Pallars, es pugui comptar amb un número d'assistents prou alt per poder continuar assajant. "Tots en som conscients d'això", assegura Naharro "la fluctuació de població és una limitació que tenim present. Sabem que haurem de treballar el compromís de tots", assegura.

Les primeres torres humanes

El silenci regna durant bona part de la trobada. Al principi, perquè la trentena d'assistents estan ben atents al que els castellers de Lleida els poden explicar. Després, quan ja es comencen a construir les primeres estructures el silenci ve marcat per la concentració, i només es trenca quan els membres que s'han enfilat a les espatlles dels altres toquen a terra.

assaig. Foto: Darío Albert
El silenci va estar present durant tot l

Llavors, esclata l'emoció. Tothom sap que està fent història: s'estan construint les primeres torres humanes de la colla castellera del Sobirà. Poc a poc el nivell va pujant. Es comença per un simple pilar -per mostrar com col·locar els peus en el moment d'enfilarse- i qui els hagués dit als assistents que acabarien formant part d'una torre de sis fins a terços.

Les colles castelleres no entenen d'edats. És per això que un dels papers més importants de les estructures recauen en els més petits. Són ells els que s'hauran d'enfilarse per sobre de tots fins arribar dalt del castell. Mentre els adults aprenien com posicionar-se per construir la pinya, la part fonamental d'un castell, els nens i nenes, practicaven com col·locar els peus per arribar fins a les espatlles dels grans.

un castell. Foto: Darío Albert

Els més petits també es van animar a enfilar-se dalt d

La Sara Araguàs, l'Àneu Valdomà i l'Irene Ramon -11, 9 i 8 anys respectivament- podran explicar durant molts anys que van ser les primeres nenes a coronar les primeres torres humanes del Sobirà. Quan els seus peus han tornat a tocar a terra, el somriure que portaven els arribava d'orella a orella. "Hem pujat fins a dalt i no ens ha fet gens de por", han exclamat, tot i que després han reconegut que encara els queda molta pràctica per saber "on posar els peus en cada moment".

Pressupostos participatius

La creació d'una colla castellera és un dels projectes que van sortir dels pressupostos participatius promoguts per l'Oficina Jove del Pallars Sobirà. L'organisme tenia 4.000 euros de pressupost i va decidir preguntar als joves com gastar-los. El tècnic comarcal de joventut de l'Oficina Jove, Aram López, ho defineix com "un experiment per posar en pràctica una manera de participació directa dels joves, perquè aprenguin a gestionar els seus recursos i a ser corresponsables del que es fa a la comarca".

Una de les primeres estructures de la colla Foto: Darío Albert

El procés va ser més llarg del que els promotors s'esperaven, però després de donar veu als joves, de les 26 propostes del principi se'n va triar set de definitives, entre les quals la construcció d'un espai jove, la creació de la colla castellera, un taller de rap i la recuperació del gegant Atlan. Ara, l'objectiu és acabar consolidant cada un dels projectes i qui ho ha de fer són els mateixos interessants. "L'Oficina Jove hi donarà suport, però cada grup ha de funcionar de manera autònoma", explica el tècnic.

López expressa un desig. "No sé si aconseguirem aixecar la colla castellera, però només que algun dels valors dels castellers es contagiés a la resta d'àmbits seria molt interessant". López ho concreta "Som una comarca que necessita fer pinya en tots els àmbits".